

cząc swą działalność w dniu 4 czerwca 1924 r. pod Zarządem władz przezemnie mianowanych, w tymże dniu Polski Bank Krajowy, Polski Bank Odbudowy i Zakład Kredytowy Miast Małopolskich przechodzą w stan likwidacji.

§ 2. Likwidacje powyższych instytucji kredytowych poruczam Bankowi Gospodarstwa Krajowego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

480.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 maja 1924 r.

w przedmiocie składania kaucji przez zagraniczne zakłady ubezpieczeń.

Na mocy art. 25 dekretu z d. 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. Pr. K. P. № 1, poz. 1) i stosownie do § 4 punkt h. rozporządzenia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dn. 13 czerwca 1922 r. w przedmiocie udzielenia pozwoleń zagranicznym spółkom akcyjnym oraz komandytowo-akcyjnym na działalność w Państwie Polskiem (Dz. U. R. P. № 52, poz. 474) zarządza się co następuje:

§ 1. Zagraniczne zakłady ubezpieczeń, dopuszczone do działalności w Państwie Polskiem, mają składać Ministerstwu Skarbu kaucję, której cel, wysokość, sposób złożenia i warunki zwrotu określa niniejsze rozporządzenie.

§ 2. Kaucja służy jako zabezpieczenie zobowiązań z tytułu umów ubezpieczenia, które mają być wykonane w Państwie Polskiem.

Niezależnie od kaucji zagraniczny zakład ubezpieczeń odpowiada za rzeczne zobowiązania całym swoim majątkiem.

§ 3. Kaucja ma być złożoną jeszcze przed ogłoszeniem w Monitorze Polskim jednostronnego postanowienia Ministrów w przedmiocie zezwolenia zagranicznemu zakładowi ubezpieczeń na działalność w Państwie Polskiem.

Jeżeli zakład ma prowadzić dział ubezpieczeń na życie, winien złożyć tytułem kaucji conajmniej 400.000 złotych, jeżeli dział ubezpieczeń od ognia, conajmniej 300.000 złotych, jeżeli zaś którykolwiek inny dział ubezpieczeń—conajmniej 200.000 złotych. W razie prowadzenia kilku działów ubezpieczeń zakład winien złożyć tytułem kaucji sumę jednostronnych kwot wyżej podanych. W żadnym razie kaucja nie może wynosić mniej niż 500.000 złotych,

§ 4. Oznaczona w § 3 kaucja ulega w czasie działalności zagranicznego zakładu ubezpieczeń następującemu uzupełnieniu:

1) W dziale ubezpieczeń życiowych w ciągu 4 miesięcy po upływie pierwszego roku sprawozdawczego zakład winien wpłacić kwotę, równą matematycznej rezerwie składek, oraz 30% przeniesienia składek, obliczonych na koniec roku sprawozdawczego. W ciągu 4 miesięcy po upływie każdego następnego roku sprawozdawczego zakład winien dalej uzupełniać kaucję kwotą, o jaką matematyczna rezerwa składek, oraz 30% przeniesienia składek obliczone na koniec danego roku sprawozdawczego, wzrosły w stosunku do roku poprzedniego. Przy uzupełnianiu kaucji zakład potrąca udzielone ubezpieczającym pożyczki polisowe.

2) W działach ubezpieczeń rzeczowych i ubezpieczeń od wypadków zakład winien w ciągu miesiąca po upływie pierwszego roku działalności wpłacić tytułem uzupełnienia kaucji 25% składek, zebranych w dziale ubezpieczeń przewozowych, 50% składek, zebranych w innych działach ubezpieczeń, a w działach ubezpieczeń od wypadków i ubezpieczeń od odpowiedzialności prawnej ponadto kwotę równą rezerwie na pokrycie rent. O ile w latach następnych okaże się po upływie roku sprawozdawczego, że 25% względnie 50% zebranych w tym roku składek, oraz kwota, równa rezerwie na pokrycie rent w działach ubezpieczeń od wypadków i ubezpieczeń od odpowiedzialności prawnej, przewyższają odnośne kwoty, wpłacone dotąd tytułem uzupełnienia kaucji, natenczas zakład winien w ciągu miesiąca wpłacić kwotę, równą temu wzrostowi.

O wpłatach należy zawiadamiać władzę nadzorczą.

§ 5. W ciągu 4 miesięcy po upływie każdego roku sprawozdawczego należy przesłać władzy nadzorczej na specjalnych formularzach: 1) dane, uzasadniające wysokość kaucji; 2) wykaz walorów, złożonych tytułem kaucji.

Władza nadzorcza na podstawie przedłożonych danych, po zbadaniu, czy złożone walory są odpowiednie, i po oszacowaniu tych walorów, według ich wartości przy końcu roku sprawozdawczego, ustala należność kaucyjną (§§ 3 i 4) i orzeka, czy należność ta jest pokryta.

W razie braku dostatecznego pokrycia, zakład ubezpieczeń winien wnieść uzupełnienie w ciągu dwóch miesięcy od daty wysłania przez władzę nadzorczą zawiadomienia. Ewentualną nadwyżkę, o ile takowa przekracza 5 proc. należności kaucyjnej, zwraca się zakładowi na jego żądanie.

Przy ustalaniu należności kaucyjnej potrąca się udzielone przez zakład ubezpieczeń pożyczki polisowe w dziale ubezpieczeń na życie.

§ 6. Kaucja ma być złożona:

1) w papierach wartościowych, emitowanych przez Państwo Polskie;

2) w papierach wartościowych, mających gwarancję Państwa Polskiego;

3) w listach zastawnych kredytu długoterminowego, zabezpieczonych własnością nieruchomości, położoną w Państwie Polskiem;

4) w innych papierach wartościowych, w których na zasadzie dzielnicowych przepisów prawnych mogą być umieszczane pieniądze sieroce;

5) w gotówce.

O ile zakład ubezpieczeń wzniesie odpowiednią budowlę na terytorjum Państwa Polskiego, natenczas władza nadzorcza może zezwolić, ażeby część kaucji, o której mowa w §§ 3 i 4, była pokryta wniesionym do księgi hipotecznej odnośnej nieruchomości zapisem kaucji dla zabezpieczenia zobowiązań, wymienionych w § 2.

§ 7. Kaucja będzie zdeponowana w Banku Polskim. Koszta zdeponowania ponosi zakład ubezpieczeń. Podnoszenie przez zakład ubezpieczeń walorów następuje z decyzji władzy nadzorczej, jednakowoż zapadłe kupony może zakład ubezpieczeń podejmować bez osobnego zezwolenia.

§ 8. W razie cofnięcia zakładowi ubezpieczeń zezwolenia na działalność w Państwie Polskiem lub dobrowolnej rezygnacji, zakład ubezpieczeń ma prawo wystąpić o zwrot kaucji, przedkładając dowody wypełnienia zobowiązań, określonych w § 2.

Władza nadzorcza, po otrzymaniu odnośnego podania ogłasza trzykrotnie na koszt zakładu w odstępach co najmniej miesięcznych w Monitorze Polskim i pismach codziennych o zaprzestaniu przez zakład działalności, wzywając zainteresowanych do zgłaszania pretensji.

O ile w terminie, oznaczonym przez władzę nadzorcza, żadne pretensje nie zostaną zgłoszone lub pretensje zgłoszone zostaną uregulowane bądź ugodowo, bądź na drodze prawnej, kaucja zostaje zakładowi ubezpieczeń zwróconą.

§ 9. W razie niestosowania się zakładu ubezpieczeń do postanowień niniejszego rozporządzenia będzie mu cofnięte zezwolenie na działalność.

§ 10. Kaucja na zabezpieczenie zobowiązań z tytułu umów ubezpieczenia, złożona na zasadzie

innych przepisów, będzie uwzględniona przy wpłaceniu przez odnośny zakład zgodnie z § 4 uzupełnienia kaucji. Władza nadzorcza określi dla każdego zakładu ubezpieczeń, które walory i według jakiej wartości będą uwzględnione.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

481.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 24 maja 1924 r.

w przedmiocie zwolnienia przemysłu podawania wody sodowej i bezalkoholowych lemoniad od przymusu koncesyjnego.

Na zasadzie § 24 austriackiej ustawy przemysłowej w brzmieniu obwieszczenia Ministra Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dn. 16 sierpnia 1907 r. (Dz. U. P. № 199) zarządza się co następuje:

§ 1. Zwalnia się od przymusu koncesyjnego przemysł podawania wody sodowej i bezalkoholowych lemoniad objęty postanowieniem § 16 punkt f ustawy przemysłowej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*